

72.

72 16020

-171

**ODVJETNIČKO DRUŠTVO
SEVŠEK & PARTNERI**

društvo s ograničenom odgovornošću
REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Kratka 4, 42000 Varaždin, Hrvatska
Tel: +385 42 215 225; Fax: +385 42 313 275

ODVJETNICI PARTNERI

Vlado Sevšek
Maja Tkalčec Piberčnik

Primijeto putem e-Komunikacije, dne 17.5. 2019.

Poslano putem e-Komunikacije, dne 17.5. 2019.

Pristojba 1 x 1 Primio: B. Perković

U Varaždinu, 17.05.2019. godine
Poslovni broj: St-2481/2018

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

PREDSTEČAJNI VJEROVNIK: INSTALOMONT TERMOCENTAR

društvo s ograničenom odgovornošću za termotehničke, plinske i
građevinske instalacije i trgovinu
(skraćeni naziv: IT d.o.o.)
Kralja Tomislava 7
40 000 Čakovec
OIB: 44586331767

Tužitelja zastupaju Vlado Sevšek i Maja Tkalčec Piberčnik, odvjetnici OD Sevšek i partneri d.o.o. sa sjedištem u
Varaždinu.

PREDSTEČAJNI DUŽNIK: TEHNIKA dioničko društvo
za graditeljstvo, inženjering, proizvodnju i trgovinu
(skraćeni naziv: TEHNIKA d.d.)
Ulica grada Vukovara 274
Zagreb
OIB: 73037001250

zastupano po povjereniku predstečajne nagodbe Biserki Šmit Sabolić.

PODNEŠAK PREDSTEČAJNOG VJEROVNIKA

Predstečajni vjerovnik se ovim putem očituje na Očitovanje povjerenika i dužnika na zahtjev predstečajnog
vjerovnika s ročišta od 06.03.2019. godine kojim je zatraženo očitovanje vezano uz osporeni dio tražbine u
visini od 33.739,64 kune.

Ad.1.

U Očitovanju povjerenika i dužnika isti navode da su nakon što su napravili analizu prijave tražbine i priložene
dokumentacije, povjerenik i dužnik su u odnosu na do sada priznatu tražbinu u visini od 215.624,06 kuna

dodatno priznali i iznos od 33.739,64 kuna te je tako priznata tražbina vjerovnika u ukupnoj visini od 249.363,70 kn, dakle u cijelosti.

Ad.2.

Međutim, u nevjerici predstečajni vjerovnik čita daljnje navode iz Očitovanja povjerenika i dužnika u kojima isti navode da sada, nakon analize prijave tražbine i priložene dokumentacije (nisu li istu trebali analizirati odmah nakon prijave tražbine, a ne tek nakon prigovora?!), osporavaju da bi se u konkretnom slučaju radilo o tražbini koja bi predstavljala razlučno pravo, već smatraju da se radi o redovnoj tražbini (??).

Isti ne spore da je vjerovnik u postupku Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Povrv-889/18 ishodio donošenje rješenja o prethodnoj mjeri temeljem kojeg je FINA zaplijenila iznos od 218.092,60 kn te činjenicu da se inače (!) sukladno odredbama Ovršnog zakona prethodnom mjerom stječe založno pravo. Međutim, da se u konkretnom slučaju ne može raditi o razlučnom pravu u korist vjerovnika, odnosno njegovom pravu na odvojeno namirenje. Povjerenik i dužnik navedeno tumačenje obrazlažu na način da je prethodna mjera donijeta primjenom čl.501.a Zakona o parničnom postupku te da dužnik smatra da se u konkretnom slučaju ne može primijeniti odredba čl.355.st.3.Ovršnog zakona, tj. da se provedbom prethodne mjere stječe založno pravo jer se ta odredba isključivo odnosi na slučaj kada se prethodnom mjerom prema odredbi čl.333. Ovršnog zakona donosi redovna prethodna mjera, za slučaj postojanja odluka ili dokumenata kojim je neko potraživanje već utvrđeno.

Navedeno tumačenje povjerenik i dužnika je posve pogrešno i nečuveno te otvara čak i pitanje postojanja kaznene odgovornosti iz čl. 241. Kaznenog zakona- povreda tuđih prava, a budući da su povjerenik i dužnik očito svoje postupanje usmjerili na način da osujete ostvarenja prava vjerovnika na novčanoj tražbini na kojoj ima založno pravo.

U pravomoćnom Rješenju Trgovačkog suda u Zagrebu od 21.05.2018. godine, poslovni broj Povrv-889/18 u t. II određeno je navedeno da provedbom prethodne mjere predlagatelja osiguranja (ovdje predstečajni vjerovnik) STJEČE ZALOŽNO PRAVO NA PREDMETU OSIGURANJA. Dakle, očito je i nedvojbeno utvrđeno pravomoćnom sudskom odlukom da vjerovnik ima založno pravo.

Dokaz:

- Rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu od 21.05.2018. godine, poslovni broj Povrv-889/18

Ovdje valja istaknuti da se na donošenje prethodne mjere iz čl.501.a Zakona o parničnom postupku primjenjuju odredbe Ovršnog zakona o prethodnoj mjeri osiguranja budući da Zakon o parničnom postupku ne određuje ništa o samom postupku donošenja prethodne mjere i sadržaju iste: Članak 501.a Zakona o parničnom postupku glasi: „U postupku pred trgovačkim sudovima koji se vodi povodom prigovora protiv platnog naloga na temelju vjerodostojne isprave ili rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, sud će najkasnije do zaključenja glavne rasprave na prijedlog tužitelja, neovisno o uvjetima za određivanje prethodne mjere, odrediti zabranu banci da tuženiku ili trećoj osobi, po nalogu tuženika, isplati s njegova računa novčani iznos za koji je određena prethodna mjera, u pravilu iznos sporne tražbine, osim ako iz navoda u prigovoru i spisu priloženih isprava proizlazi veća vjerojatnost da tuženik uspije u sporu.“. U preostalom dijelu se na prethodnu mjeru primjenjuju odredbe Ovršnog zakona o prethodnoj mjeri osiguranja.

Iz obrazloženja Rješenja naslovnog Suda od 21.05.2018. godine, poslovni broj Povrv-889/18 razvidno je da je naslovni Sud pri donošenju prethodne mjere primjenjivao odredbe čl.335.st.1. i 3. Ovršnog zakona, kao i čl.

337.st.1. i st.2. Ovršnog zakona. Dakle, Sud je primijenio upravo odredbu čl. 335.st.3. Ovršnog zakona da se provedbom prethodne mjere stječe založno pravo i navedenu odredbu inkorporirao u t.II. izreke Rješenja od 21.05.2018. godine. Dužnik se nije žalio na navedeno Rješenje o prethodnoj mjeri.

Krajnje je neozbiljno od povjerenik i dužnika, prvo osporiti dio tražbine vjerovnika, a tek nakon prouke prijave tražbina i prateće dokumentacije (!!), ipak priznati tražbinu u cijelosti, kao i prvo konstatirati postojanje razlučnog prava, a nakon toga isto osporavati.

Svakako valja naglasiti da u predstečajnom postupku izlučna i razlučna prava nisu predmet ispitivanja na ročištu radi ispitivanja tražbina niti predstečajni postupak utječe na pravo odvojenog namirenja razlučnih i izlučnih vjerovnika. Međutim, razlučni i izlučni vjerovnici imaju dužnost o svojim pravima obavijestiti nadležnu jedinicu FINA-e, o pravnoj osnovi razlučnoga prava i dijelu imovine dužnika na koji se odnosi njihovo razlučno odnosno izlučno pravo, a što je vjerovnik i učinio podnijevši obavijest na obrascu za prijavu tražbina vjerovnika u predstečajnom postupku. Razlučni vjerovnik je dao izjavu da se ne odriče prava na odvojeno namirenje i kod toga ustraje. Odredba članka 66. točka 1. Stečajnog zakona propisuje da predstečajni postupak ne utječe na pravo odvojenog namirenja razlučnih vjerovnika.

Povjerenik i dužnik ne mogu osporavati postojanje razlučnog prava jer ista nisu predmet ispitivanja, a posebno ne onog temeljenog na odredbi pravomoćne sudske odluke – Rješenja o prethodnoj mjeri od 21.05.2018. godine, poslovni broj Povrv-889/18 (t.II. istog).

Za vjerovnika:

Maja
Tkalčec
Piberčnik
k

Digitalno
potpisao: Maja
Tkalčec
Piberčnik
Datum:
2019.05.17
12:55:38 +02'00'

REPUBLIKA HRVATSKA

Trgovački sud u Zagrebu

Zagreb, Amruševa 2/II desno p.p.432

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu Josipu Biliću, u pravnoj stvari tužitelja (ovdje – predlagatelja osiguranja) **INSTALOMONT TERMOCENTAR društvo s ograničenom odgovornošću za termotehničke, plinske i građevinske instalacije i trgovinu**, Čakovec, Kralja Tomislava 7, OIB: 44586331767, zastupan po punomoćnicima u OD Sevšek & partneri, Varaždin, Kratka 4/I, protiv tuženika (ovdje – protivnika osiguranja), **TEHNIKA d.d.**, Ulica grada Vukovara 274 Zagreb, OIB: 73037001250, radi isplate, odlučujući o prijedloga predlagatelja osiguranja za određivanje prethodne mjere radi osiguranja novčane tražbine u skladu s odredbom čl. 501.a. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11 i 25/13), dana 21. svibnja 2018.,

riješio je

Radi osiguranja novčane tražbine predlagatelja osiguranja, prema protivniku osiguranja utvrđene u Rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, javnog bilježnika Dubravke Grladinović iz Zagreba, Draškovićeve 13, od dana 26. siječnja 2018. godine poslovni broj: Ovr-1/18, u iznosu od 202.834,25 kuna sa zakonskim zateznim kamatama tekućim:

- na iznos od 17.939,79 kn od dana 01.04.2017.,
- na iznos od 87.143,10 kn od dana 06.08.2017.,
- na iznos od 32.431,49 kn od dana 30.12.2017.,
- na iznos od 60.169,87 kn od dana 15.01.2018.,
- na iznos od 5.150,00 kn od dana 08.12.2017.,

do 31.07.2017. godine po stopi propisanoj čl. 12.a. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi, a od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2015. po stopi od 10,14 % godišnje, a od 1. siječnja 2016. do 30. lipnja 2016. po stopi od 10,05% godišnje, a od 1. srpnja 2016. do 31. prosinca 2016. po stopi od 9,88% godišnje, a od 1. siječnja 2017. do 30. lipnja 2017. po stopi od 9,68% godišnje, a od 1. srpnja 2017. do 31. prosinca 2017. po stopi od 9,41% godišnje, a od 1. siječnja 2018. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, kao i radi osiguranja troškova ovršnog postupka u iznosu od 2.972,92 kn sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 26. siječnja 2016., do 30. lipnja 2016., po stopi od 10,05% godišnje, a od 1. srpnja 2016., do 31. prosinca 2016., po stopi od 9,88% godišnje, a od 1. siječnja 2017., do 30. lipnja 2017., po stopi od 9,68% godišnje, a od 1. srpnja 2017., do 31. prosinca 2017., po stopi od 9,41% godišnje, a od 1. siječnja 2018., do 30. lipnja 2018., po stopi od 9,09% godišnje, a od 1. srpnja 2018., pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim

trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, određuje se

prethodna mjera

I. Zabranjuje se bankama kod kojih se vode računi protivnika osiguranja da protivniku osiguranja ili trećoj osobi po nalogu protivnika osiguranja isplati s njegovog računa novčani iznos za koji je određena prethodna mjera i to:

- iznos od 202.834,25 kuna sa zakonskim zateznim kamatama tekućim:

- na iznos od 17.939,79 kn od dana 01.04.2017.,
- na iznos od 87.143,10 kn od dana 06.08.2017.,
- na iznos od 32.431,49 kn od dana 30.12.2017.,
- na iznos od 60.169,87 kn od dana 15.01.2018.,
- na iznos od 5.150,00 kn od dana 08.12.2017.,

do 31.07.2017. godine po stopi propisanoj čl. 12.a. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi, a od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2015. po stopi od 10,14 % godišnje, a od 1. siječnja 2016. do 30. lipnja 2016. po stopi od 10,05% godišnje, a od 1. srpnja 2016. do 31. prosinca 2016. po stopi od 9,88% godišnje, a od 1. siječnja 2017. do 30. lipnja 2017. po stopi od 9,68% godišnje, a od 1. srpnja 2017. do 31. prosinca 2017. po stopi od 9,41% godišnje, a od 1. siječnja 2018. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena,

- iznosu od 2.972,92 kn sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 26. siječnja 2016., do 30. lipnja 2016., po stopi od 10,05% godišnje, a od 1. srpnja 2016., do 31. prosinca 2016., po stopi od 9,88% godišnje, a od 1. siječnja 2017., do 30. lipnja 2017., po stopi od 9,68% godišnje, a od 1. srpnja 2017., do 31. prosinca 2017., po stopi od 9,41% godišnje, a od 1. siječnja 2018., do 30. lipnja 2018., po stopi od 9,09% godišnje, a od 1. srpnja 2018., pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena.

II. Provedbom prethodne mjere predlagatelj osiguranja stječe založno pravo na predmetu osiguranja.

III. Iznos novčanih sredstava protivnika osiguranja za koji je određena zabrana isplate ne smije se prenijeti s navedenih računa dok traje zabrana, osim radi namirenja osigurane tražbine.

IV. Ova prethodna mjera trajat će do proteka petnaest dana nakon nastupanja uvjeta za ovrhu.

V. Odbija se kao neosnovan prijedlog predlagatelja osiguranja za određivanjem prethodne mjere, radi osiguranja novčane tražbine predlagatelja osiguranja, prema protivniku osiguranja, utvrđene u Rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, javnog bilježnika Dubravke Grladinović iz Zagreba, Draškovićeva 13, od dana 26. siječnja 2018. godine poslovni broj: Ovr-1/18, i to u dijelu za iznos od 56,63 kn zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku na navedeni iznos od 26. siječnja 2016., do isplate po stopi propisanoj čl. 12.a. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi.

Obrazloženje

Na prijedlog tužitelja (tada ovrhovoditelja) javni bilježnik Dubravka Grladinović iz Zagreba, Draškovićeve 13, donio je dana 26. siječnja 2018. godine rješenje o ovrsi poslovni broj br. Ovr-1/18 radi naplate novčane tražbine tužitelja u ukupnom iznosu od 202.834,25 kn i troška ovršnog postupka u iznosu od 3.142,55 kuna, sve sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama.

Tuženik (tada ovršenik) je izjavio pravodoban prigovor u kojemu je naveo da osporava rješenje o ovrsi u cijelosti u osnovi i visini te da tuženik nema evidentirano dugovanje prema tužitelju u utuženom iznosu niti je prije pokretanja postupka primio poziv na plaćanje.

Rješenjem ovog sud od dana 7. ožujka 2018. poslovni broj: Povrv-889/18, navedeno rješenje o ovrsi stavljeno van snage u dijelu u kojem je određena ovrha i u tom dijelu su ukinute provedene radnje, a u dijelu kojim je naloženo plaćanje postupak je nastavljen kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

Dana 15. ožujka 2018., tužitelj je podnio prijedlog za određivanje prethodne mjere sukladno članku 501.a. ZPP-a i to iznosa od 202.834,25 kn koji se odnosi na glavnicu zajedno sa zakonskim zateznim kamatama, te iznosa od 3.029,55 kn koji se odnosi na ovršne troškove također zajedno sa zakonskim zateznim kamatama.

Podneskom od dana 7. svibnja 2018., predlagatelj je konačno uredio prijedlog za prethodnu mjeru sukladno čl. 501. a. ZPP-a, na način da je točno precizirao tražbinu za koju traži određivanje prethodne mjere, te na način da je naveo da se zabrana naloži banci, a ne Financijskoj agenciji.

Sud je izvršio uvid u dokumentaciju koja prileži spisu.

Prijedlog za određivanje prethodne mjere je djelomično osnovan.

Najprije valja reći da se prijedlog tužitelja temelji na odredbi čl. 501.a Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, br. 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013 i 89/14 dalje: ZPP) kojim je propisano je da će u postupku pred trgovačkim sudovima koji se vodi povodom prigovora protiv platnog naloga na temelju vjerodostojne isprave ili rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, sud najkasnije do zaključenja glavne rasprave na prijedlog tužitelja, neovisno o uvjetima za određivanje prethodne mjere, odrediti zabranu banci da tuženiku ili trećoj osobi, po nalogu tuženika, isplati s njegova računa novčani iznos za koji je određena prethodna mjera, u pravilu iznos sporne tražbine, osim ako iz navoda u prigovoru i spisu priloženih isprava proizlazi veća vjerojatnost da tuženik uspije u sporu.

U ovoj parnici radi se o postupku koji se vodi u povodu prigovora protiv platnog naloga iz rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave.

Uvidom u Ugovor br. 866/15 od dana 27. listopada 2015. godine, ovaj sud je utvrdio da su stranke bile u poslovnom odnosu temeljem ugovora o izvođenju strojarских instalacija na gradilištu F13264 Proizvodna hala Baltazar i to u ukupnom iznosu od 270.000,00 kn, a kojim ugovorom je protivnik osiguranja naručio izvođenje predmetnih radova, a predlagatelja osiguranja je preuzeo obvezu izvođenja predmetnih radova.

Uvidom u Dodatni Ugovor br. 866/15-1, ovaj sud je utvrdio da su stranke ugovorile izvođenje dodatnih strojarских radova na gradilištu F13264 Proizvodna hala Baltazar i to u iznosu od 17.713,39 kn.

Uvidom u Dodatni Ugovor br. 866/15-2, ovaj sud je utvrdio da su stranke ugovorile izvođenje dodatnih strojarских radova na gradilištu F13264 Proizvodna hala Baltazar i to u iznosu od 71.208,69 kn.

Uvidom u zapisnik o okončanom obračunu na listu 36 spisa ovaj sud je utvrdio da je po predmetnom ugovoru dana 18. lipnja 2016. godine izvršen okončani obračun.

Navedeni ugovor sa Dodacima i Zapisnik o okončanom obračunu su potpisani i ovjereni žigom protivnika osiguranja, a što protivnik osiguranja nije niti osporavao.

Uvidom u Ugovor br. 709/16 od dana 23. lipnja 2016. godine, ovaj sud je utvrdio da su stranke bile u poslovnom odnosu temeljem ugovora o izvođenju strojarских instalacija na gradilištu F13795 Zabavni park centar i to u ukupnom iznosu od 1.500.000,00 kn, a kojim ugovorom je protivnik osiguranja naručio izvođenje predmetnih radova, a predlagatelj osiguranja je preuzeo obvezu izvođenja predmetnih radova.

Uvidom u Dodatni Ugovor br. 709/16-1, ovaj sud je utvrdio da su stranke ugovorile izvođenje dodatnih strojarских radova na gradilištu F13795 Zabavni park centar i to u iznosu od 106.160,00 kn.

Uvidom u Dodatni Ugovor br. 709/16-2, ovaj sud je utvrdio da su stranke ugovorile izvođenje dodatnih strojarских radova na gradilištu F13795 Zabavni park centar i to u iznosu od 230.332,00 kn.

Uvidom u Dodatni Ugovor br. 709/16-3, ovaj sud je utvrdio da su stranke ugovorile rok završetka ugovorenih strojarских radova na gradilištu F13795 Zabavni park centar i to 24.04.2017.

Uvidom u Dodatni Ugovor br. 709/16-4, ovaj sud je utvrdio da su stranke ugovorile izvođenje dodatnih strojarских radova na gradilištu F13795 Zabavni park centar i to u iznosu od 13.034,00 kn.

Uvidom u Dodatni Ugovor br. 709/16-5, ovaj sud je utvrdio da su stranke ugovorile izvođenje dodatnih strojarских radova na gradilištu F13795 Zabavni park centar i to u iznosu od 24.982,00 kn.

Uvidom u Dodatni Ugovor br. 709/16-6, ovaj sud je utvrdio da su stranke ugovorile izvođenje dodatnih strojarских radova na gradilištu F13795 Zabavni park centar i to u iznosu od 11.470,00 kn.

Uvidom u zapisnik o okončanom obračunu na listu 51-52 spisa ovaj sud je utvrdio da je po predmetnom ugovoru dana 25. rujna 2016. godine izvršen okončani obračun.

Navedeni ugovor sa Dodacima i Zapisnik o okončanom obračunu su potpisani i ovjereni žigom protivnika osiguranja, a što protivnik osiguranja nije niti osporavao.

Uvidom u situaciju br. 600018 na listu 6 spisa ovaj sud je utvrdio da je protivnik osiguranja istu ovjerio na iznos od 71.082,35 kn, a uvidom u rješenje o ovrsi sud je utvrdio da po istoj predlagatelj osiguranja potražuje iznos od 17.939,79 kn na ime oslobođenog depozita.

Uvidom u situaciju br. 700023 na listu 9 spisa ovaj sud je utvrdio da je protivnik osiguranja istu ovjerio na iznos od 94.978,84 kn, a uvidom u rješenje o ovrsi sud je utvrdio da predlagatelj osiguranja potražuje prema predmetnoj situaciji iznos od 87.143,10 kn.

Uvidom u situaciju br. 700039 na listu 11 spisa ovaj sud je utvrdio da je protivnik osiguranja istu ovjerio na iznos od 34.344,68 kn, te da je na istoj navedeno da oslobođeni depozit iznosi 60.169,87 kn, a uvidom u rješenje o ovrsi sud je utvrdio da predlagatelj osiguranja potražuje prema predmetnoj situaciji iznos od 32.431,49 kn, te iznos od 60.169,87 kn na ime oslobođenog depozita.

Uvidom u narudžbenicu na listu 14 spisa ovaj sud je utvrdio da je protivnik osiguranja naručio radove odzračivanja instalacija i dobave i ugradnje pumpice za odvod kondenzata i to sve u ukupnoj vrijednosti od 4.120,00 kn uvećano za PDV, te da predlagatelj osiguranja potražuje upravo navedeni iznos uvećan za PDV odnosno iznos od 5.150,00 kn.

Uvidom u potvrdu o primitku zadužnice ovaj sud je utvrdio da je predlagatelj osiguranja predao protivniku osiguranja zadužnicu za dobro izvršenje radova i otklanjanje nedostataka u garantnom roku po ugovoru br. 866/15 i to dana 11. veljače 2016. godine.

Slijedom navedenog, iz gore navedenih ugovora i dodataka ugovora, ovaj sud je utvrdio da su stranke bile u poslovnom odnosu glede izvođenja strojarskih radova, te je iz priloženih situacija i okončanih obračuna ovaj sud utvrdio da je predlagatelj osiguranja i izvršio sve ugovorene radove, te je jednako tako sud uvidom u potvrdu o primitku zadužnice utvrdio da je predlagatelj osiguranja predao protivniku osiguranja predmetnu zadužnicu kao sredstvo osiguranja za dobro izvršenje radova i otklanjanje nedostataka pa je slijedom toga protivnik osiguranja bio dužan sukladno čl. 24. st. 4. Ugovora br. 866/15 osloboditi predlagatelju osiguranja zadržani depozit. Nadalje, i iz narudžbenice na listu 14 spisa ovaj sud je utvrdio da je protivnik osiguranja naručio navedene radove, te da protivnik osiguranja iako mu je dostavljena sva gore navedena dokumentacija, nije nakon zaprimanja iste, osporavao navedene dokaze, niti navode predlagatelja osiguranja, te nije osporavao da je predlagatelj osiguranja izveo predmetne radove, te nije osporavao vrijednost navedenih neplaćenih radova i zadržanog depozita, kao što nije osporavao niti da je predlagatelj osiguranja izvršio radove po narudžbenici na listu 14 spisa.

Stoga je ovaj sud je utvrdio da je prijedlog za određivanje prethodne mjere sukladno članku 501. a. ZPP-a osnovan u dijelu za iznos od 202.834,25 kn, te da su ispunjeni uvjeti za određivanje prethodne mjere sukladno citiranoj odredbi čl. 501.a ZPP-a, jer po ocjeni suda iz navoda protivnika osiguranja iznesenih u prigovoru protiv rješenja o ovrsi, te tijekom postupka i spisu priloženih isprava ne proizlazi veća vjerojatnost da protivnik osiguranja uspije u sporu u navedenom dijelu.

Budući da su ispunjeni svi zakonski uvjeti za određivanje prethodne mjere u ovome postupku u navedenom dijelu, valjalo je temeljem odredbe članka 501.a. ZPP-a, a u svezi sa odredbom članka 335. stavak 1. i 3. Ovršnog Zakona („Narodne novine“ broj: 112/12, dalje OZ-a) i članka 337. stavak 1. i stavak 2. OZ-a, odlučiti kao u **točki I-IV izreke ovog rješenja.**

No, u odnosu na dio prijedloga za određivanje prethodne mjere koji se odnosi na iznos od 56,63 kn sa PDV-om, koji se odnosi na ovršne troškove, sud nije našao osnovanim predlagateljev prijedlog za određivanje prethodne mjere. Naime, sud je našao da je trošak ovršnog postupka u iznosu od 56,63 kn sa PDV-om neosnovan budući da se isti odnosi na trošak dostave, a isti je sukladno članku 6. Pravilnika o nagradama i naknadi troškova javnih bilježnika u ovršnom postupku (Narodne novine: 8/11, 112/12 i 114/12) obuhvaćen javnobilježničkom nagradom.

Slijedom navedenog, sud je odbio kao neosnovan predlagateljev prijedlog za određivanje prethodne mjere u navedenom dijelu za iznos od 56,63 kn, te je odlučeno kao u **točki V izreke rješenja.**

Odluka o zateznoj kamati donesena je na temelju odredbe članka čl. 29. st. 1. i 2. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15, dalje: ZOO) i članka 12a. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi (Narodne novine: 108/2012, 144/2012, 81/2013, 112/2013 – dalje ZFPPN).

Treba navesti da je neodlučno i što je predlagatelj potraživao zatezne kamate na iznose za koje traži određivanje prethodne mjere po stopi propisanoj čl. 12. a., st. 1. i 2. u vezi sa čl. 3. točl. 18., 19., i 20. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi i za razdoblje nakon 1. kolovoza 2015., iako se na navedeno razdoblje primjenjuje kamatna stopa iz čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“, br. 78/15 dalje: ZOO) po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena. Međutim, pitanje primjene stope zateznih kamata je pitanje primjene materijalnog prava pa nije od utjecaja činjenica da tužitelj traži osiguranje novčane tražbine s osnove zateznih kamata za navedeno razdoblje po pogrešnoj kamatnoj stopi.

U Zagrebu, 21. svibnja 2018. godine.

Sudac
Josip Bilić v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja stranke mogu izjaviti žalbu u roku od 8 (osam) dana od dana primitka pisanog otpravka rješenja, i to u dva primjerka za sud i po jedan primjerak za svaku protivnu stranu. Žalba se podnosi Trgovačkom sudu u Zagrebu, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

Žalba ne odgađa ovrhu rješenja.

Za točnost otpavka
ovlašteni službenik:
Irena Benko